

Nem így képzeltem

*Nem a fojtott sarkokért,
a hangszigetelt lázadás
légszomjáért indultam.*

*Nem a kételkedés nehéz,
gúny és közöny közt tengődő
perceiről álmodtam.*

*Nem vágytam csinált
és erőltetett elismerésre,
csak hogy forrássá tegyem,
miből én ihattam, az igaz
szomjúság agóniájában.*

*De sarkamban lihegtek
a „sarka után leselkedel”
álnok és hízelgő követői.*

*Tovallant az élet,
a maradékból élek,
s mindenki élni lát.*

*Már csak a dac,
a könnyed fel nem adás
tartja bennem a hörgő
lelket, és ilyenkor
pattannak sosem remélt
szikrák, itt, a rejtekben.*

A világ marad vesztes.